

هی ترس هم سر طان بگیرم و جان بسپارم!

... من ذنی سالم هستم . تاکنون اثری از هیچ نوع بیماری در وجود من مشاهده نشده است . با اینهمه ، هیچگونه نشاط و آرامشی ندارم . ذلك و خسارم بزرگی گراییده است . خواب راحت ندارم . اشتها بهم بسیار کم است از غذایها لذتی نمی‌برم . علت این است که مدت‌هاست ترس و نگرانی ، سراسر وجودم را فراگرفته است . این قریب از اینجا برایم پیدا شده است که : مادر بزرگ بیچاره من مبتلا بسرطان شد و با وضعی در دنای واسفانگیز ، جان سپرد خیال می‌کنم من هم سر انجام ، دچار سرنوشت او شوم و جان شیرینم را بوسیله همان سلطان بی‌رحم ، اذکف بدhem ، دیگر هیچ روزنه‌ایمیدی برایم باقی نمانده است . آیا ممکن است مرا راهنمایی کنید و از این بیماری کشته نجات دهید ؟ (۱)

بالای ترس و نگرانی

آنچه در بالا ملاحظه می‌کنید . نامه‌ایست از ذنی که شرح حال خود را برای دکتر «وینست پیل» نگاشته واد او برای نجات خود کمک خواسته است . بسیارند مردمی که در حقیقت بیمار قوه تخیل خود هستند و هر کدام از رنجی بی‌پایان در هذا بند .

تردیدی نیست که انسانها زندگی خود را بر شالوده تخیل و آذو بنا کرده‌اند . اکثر دلخوشی‌ها و فسدها زاییده یک خیال هستند و کمتر دلخوشی یا خصای پیدا می‌شود که با واقع بینی همراه باشد . این صلح‌ها ، این نام و نکره‌ها ، این چمن‌ها و پایکوبی‌ها و ... همگی بر خیال استوارند ! اگر

انسان ، خیال را برای آن مسائلی نیز بنا و اساس قرار میداد که برای خود خوش و آرامشی - ولو خیالی - ا کسب کند، تاحدی بدبند و می تواند میان فناهه، حکومت خیال ، در همین جامعه محدود نمی شود ، بلکه مثل همه حکومتهای دیگر، می کوشد که خود را در حدی و مرزی محدود نسازد و در یک قلمرو نامحدود ، ترکتازی کند ، میان فناهه حکومت خیال در قلرو وجود دارد کمتر نشاط آور و بیشتر باس آورو بر اندازانده قوای نشاط و امید و خوش بینی است .

انسان می نشیند و در مخیله خود صفری و کبرا بی تردیف می کند و احياناً به نتیجه های موحس می رسد و بدنبال آن دچار طوفانی از ترس و نگرانی می شود. ترس و نگرانی بسان دبوی است که در روح انسانها لانه می کند .

بکی از دانشمندان می گوید : « نگرانی جریانی از ترس است که از روح انسان سر از نیر می شود . اگر این جریان ، مورد توجه قرار نگیرد و تقویت شود ، در مسیر خود کافالی ایجاد خواهد کرد که همه اندیشه ها و جنبه های پسندیده روحی انسان را بطرف خود جذب و نابود می کند ».

ترس و نگرانی تقریباً یک بیماری همگانی است . بسیارند مردمی که : از وقوع خطرات احتمالی در اضطراب و وحشت بسرمی برند . بدینهی است که هر گونه خطر احتمالی قابل تصور است ، ولی احتمال وقوع آن نه چندان قوی است که شایسته توجه باشد . بسیاری از خطرات بر اساس « حساب احتمالات ! » در برابر چشم انسان خودنمایی می کنند ، در حالی که اغلب آنها هرگز وقوع نیافتدند . تازه اگر هم وقوع پیدا کرده باشند ، برای مبارزه با آنها از ترس و نگرانی کاری ساخته نبوده است .

زندگی در این جهان ، احتیاج بروح آرام و جسم سالم دارد . تردیدی نیست که : ترس و نگرانی نقصت روان آدمی را مورد تاخت و تاز قرار می دهد و درهم می شکند و سپس تن او را . کسانی که روح و جسمشان جولا نگاه این بیماری مهملک شده باشد ، آنی نمی توانند آسایش داشته باشند . مردگانی هستند متحرک که بزودی این حرکت مذبوحانه هم از آنها سلب خواهد شد .

« دکتر چالس مایو » می گوید : « نگرانی بر روی جریان خون ، قلب ، غدد ها ، سیستم عصبی اثر می گذارد من هر گر کسی ندیده ام که از کار زیاد جان بسپارد ، ولی به افراد زیادی برخورده ام که جان شیرین خود را فدای غم و نگرانی کرده اند ».

راههای مبارزه

باید کمی خودمان را از قلمرو خیال ، خارج کنیم و عاقلانه بیندیشیم . هیچیک ازما ، از آینده خبر نداریم . صدھا علل و عوامل آشکار و نهان ، در جریان حوادث این جهان دست اندکار ، هستند که ما آنها را نشناخته ایم ! تابوانیم تبعیجه ها را پیش از وقوع : بایدیم و سود و زیان آنها را برای خود بستجیم . تازه خود این علل و عوامل هم بوسیله اراده قاهره ای رهبری می شوند که بدون تردید ، جهان را صد درصد حکیمانه ، بسوی صلاح رهبری می کند ؛ بنابراین نه تنها جای نگرانی و وحشت نیست ؛ بلکه با انتکای بهمان اراده حکیمانه ، روزنه ای ازامید و خوش بینی بر روی مابازمی شود و بما آرامش و نشاط ارزانی می دارد .

قبل این نکته اشاره کردیم که جهان بینی های مادی برای انسانها بزرگترین عامل بد بختی و نگرانی و شکستهای روحی و معنوی شده اند بر عکس ، جهان بینی دینی با انسان نشاط و خوش بینی و آرامش روان می دهد . اگرچه برای مبارزه با نگرانی راههای وجود دارد ، ولی تردیدی نیست که در درجه اول باید خود را در پنهان جهان بینی دینی صحیح ، فراردهیم تاراههای دیگر ، برای مامفید واقع شوند بسیار کار دشواری است که جامعه ای را بدون جهان بینی دینی صحیح ، بخواهیم از يك زندگی سالم و نظمی واقعی بر خور دار سازیم دیلو تاریخ می گوید: «بنای شهری بدون زمین، آسانتر است از بنای دولتی بدون دین » (۱) یکی از راههای مؤثر برای مبارزه با نگرانی این است که : انسان برای خود سرگرمیهای متنوعی ایجاد کند و ناراحتیهای خود را از این رهگذر ، فراموش نماید . مطالعه ، گردش ، ورزش ، گلکاری ، و کار در باغ و باغچه ، نقاشی و هر کار دیگری که از دست انسان برآید بجز بیکار انشستن و سر در گریبان غم فر و بردن ! برای فراموش کردن غم و نگرانی مفید و مؤثرند .

آری اگر وضع خود را تغییر دهید ، می توانید بطور کلی خوی و روحیه خود را منقلب سازید و از یک روحیه عالی و خلقی پسندیده ، بر خوردار شوید . اما بزرگترین راه درمان ، ایمان بخداست . معتقد باشید که او هست . دانا و بینا و آماده هر گونه کمکی بشماست St.pearl می گوید : «اگر خداوند با ماست و بما توجه دارد ، کدام قدرت می تواند در برابر ما مقاومت کند؟» (۲) در برابر ایمان ، شعله گذاشته نگرانیها خاموش می شود و آرامش و آسایش انسان ،

۱- لذات فلسفه ، صفحه ۴۷۸

۲- مجله ریدرز شماره ۵۷۹

د پرتو اعتقاد محکم به آفرید گار باعظمت هستی تأمین میگردد پس باید بخداوند توکل کرد و عمر گرانایه را باشادی و نشاط، مورد استفاده قرارداد. بزرگترین و مؤثرین پادزه‌ی که برای خنثی کردن آثار شوم نگرانیها و دیشه کن، کردن آنها می‌شناسیم، ایمان است. اگر انسان بتواند – یا بهتر بگوییم: بخواهد – با ایمان پنهان برد این چهارمین آشفتنگی و بیماری روحی هم از وجودش رخت بر می‌بنند و به سرحد جنون کشانیده نمی‌شود.

اکنون بیم آن است که مشکلات و مصائب زندگی سراسر جهان ما را فراگیرند؛ ولی نباید گله کنیم؛ نباید مأیوس باشیم؛ باید بجهنمکیم و مقاومت کنیم؛ زندگی یعنی همین اجهاد و مقاومت! پایداری و دفاع از سلامت جسم و جان! این است رمز موفقیت و پیروزی انسانهای بزرگ و واقعی.

هم‌اکنون وقت آن است که خود را از عقدۀ حقارت، کینه، احساس گناه، غم و نگرانی پاک‌کنیم و با اراده‌ای آهنین، درپرتو تعليمات پیامبران خدا به این دیوهای مخوف اجازه ندهیم که روح ما را آشیانه خود سازند و در روح ما پایکاهی برای خود ایجاد کنند که سعادت و سلامت ما را در خطر افکنند و سرنوشت ما را عوض کنند.

این کاری است که حتماً باید انجام گیرد؛ زیرا زندگی سعادتمندانه انسان به آن بستگی دارد بالا نجام آن نتایجی درخشان و شکفتانگیز خواهیم گرفت و زیر و نشاط، صبل آسا دراعماق روح ما بجريان درمی‌آید.

بیهوده از صفحه ۶

خود متعجب شده بودند و نمی‌دانستند بوی نفت را قبول کنند یا ادعای آنها را مبنی بر میخوار گی:

بهرتسبیر والدین کودکان آنها را که بشدت مسموم شده بودند به بیمارستان رساندند و اندک تأخیری در این امر کافی بود که کودکان معصوم را از هستی ساقط کنند.

اطلاعات ۵۰-۴۵

مکتب اسلام؛ روح کودک رنگ پذیر است، وقتی بزرگترها دست به گناه زندند و حتی از تظاهر بگناه نیز باکی نداشته‌اند، دستگاه‌های تبلیغی نیز اعلام از روزنامه و رادیو و تلویزیون با نقل داستانها و ترتیب نمایشنامه‌ها، آدمکشی‌ها، دزدیها و گانگستر بازی‌های اجنایهای غربی را با تمام دیزه کاری‌ها یش شرح دادند بجهه‌ایزیز به پیروی از بزرگترها همان کارهارایادمیگیرند و این است که مرتباً در صفحه حوات دوزنامه‌ها میخوانیم، دزدی، چاقو کشی، آدیست بازی کودکان و اینهم میخوار گی کودکان آنهم در خود بیابان!